

западъ, на границата между Козлодуй и Цибърското землище, минава старовръмския окопъ.

Селото има 820 кжши и прѣобладаватъ надземнитѣ. То брои 3930 души жители, отъ които 2,000 мъже и 1930 жени. Отъ тѣхъ около 800 мъже и 150 жени сж грамотни. Селенитѣ сж трудолюбиви и владени въ земледѣлието, но не сж възприемчиви. Тукъ страдатъ най-много зимѣ отъ «тифусъ», а лѣтѣ — отъ обикновената «трѣска». По добитъка, а особено по свинетѣ и биволитѣ върлува «гърлицата» и «шугата».

Мжжката носия е: беневреци, антерии и дълги бѣли дрѣхи, а женската — вълненикъ, антерии и кончули.

Главната храна на селенитѣ е кукуруза, когото и най-много сѣятъ. Освѣнъ него сѣятъ и жито, ржжъ, ечмикъ, рапсалъ и просо. Земята е черноземна и я обработватъ съ плугове. При оранието ѝ употребяватъ волове, биволи и коне. Кукуруза прѣкопаватъ съ мотики и рала. Сѣмената за посѣване прѣчистватъ. Селото притежава: 45,000 декара ниви, 700 д. гори и 7,300 декара ливади. Срѣдно всѣко сѣмейство има по 80 декара земя и харчи годишно 300—400 лева. Единъ декаръ земя дава приходъ 12 л. и се цѣни 30—40 лева.

Освѣнъ съ земледѣлие, селенитѣ се занимаватъ и отъ части съ скотовѣдството, птицевѣдство и риболовство. Развѣждатъ: овце, биволи, говеда, свине, кокошки, гжски, патици и пр. Добитъка се цѣни срѣдно. Селенитѣ ходятъ на пазаръ въ Орѣхово и Ломъ, а хранитѣ си товарятъ и продаватъ въ селото, което е и пристанище.

Почти $\frac{4}{5}$ отъ селенитѣ сж задължнѣли на зем. банка и частни лица. Мнозина уреждатъ смѣткитѣ